

те с широки пълномощия е назначен председателя на Държавния съвет (Шура-и девлет) и доскоросен валия в Русе, реформатор и едновременно българомразец Ахмед Мидхат паша. Към мястото на сражението от Севлиево се отправя редовна войска. Тя преминава р. Росица при с. Калакастрово (Красно градище, Сухиндолска община). Отначало тежестта на натиска изпитва предната позиция на четата. Става ожесточена схватка, при която за пръв път се стига до ръкопашен бой. Няколко четника са убити, а Караджата, който отива на помощ, е отново ранен. Сега цялата чета се събира в Дълги дол. Турските власти съсредоточават срещу нея около 4000 души, т.е. имат числено превъзходство от около 40 пъти. На полесражението присъствуват севлиевския каймакам (казалийски началник) и търновския мютесариф (управител на санджака) Али бей. Българското население, което изпитва засилени репресии, е заставено да носи вода на нападателите.

С пристигането на редовната войска башибозука се изтегля на по-задни позиции. Войската започва по-организирано настъпление, придружено от силен пушечен огън. Няколкократните атаки обаче са отбити и завършват без решителен успех. Четата задържа позицията до прекратяване на огъня поради настъпването на вечерта. Тогава голяма част от войската се оттегля в с. Вишовград за вечеря. В обкръжение са оставени множество стражеви групи.

За разлика от предишните сражения, задържането на позицията от четата става с цената на по-големи загуби. В началото на сражението четата брои около 109 души, а след него според Македонски намаля на 85 души. По този начин четата загубва 24 души убити, пленени и откъснали се, а мнозина са ранени. Между убитите са Петър Обретенов и Йонко Балкански. Загубите на противника са много по-големи. Според Бачо Киро те са 65 души от редовната войска и неизвестно число от башибозука и черкезите.